

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. R.**, bývajúcemu v K., zastúpeného JUDr. J. P., advokátom v Ž., proti žalovanému **P. M.**, bývajúcemu v P., zastúpeného JUDr. K. M., advokátkou v P., o **zaplatenie 1 659,69 eur (50 000,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5 C 117/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. júna 2008, sp. zn. 6 Co 54/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 20. júna 2008, sp. zn. 6 Co 54/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo 24. januára 2008 č. k. 5 C 117/2006–115 zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 50 000,-- Sk titulom uplatnenia primeranej zľavy z dojednanej kúpnej ceny za vady osobného motorového vozidla zn. P., ktoré od žalovaného kúpil dňa 30.12.2003 za kúpnu cenu 242 000,-- Sk. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 18 275,-- Sk k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní a zaplatiť náhradu trov štátu 3 137,-- Sk v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že motorové vozidlo malo vážne vady, o ktorých žalobca nebol pri kúpe oboznámený a vozidlo si dal opraviť v autoservise. Opravu ako aj ďalšie vady reklamoval žalobca u žalovaného dňa 10.5.2004. Žalovaný reklamáciu odmietol uznať. Listom zo dňa 15.6.2004 si žalobca uplatnil zodpovednosť za vady predanej veci u J. H., a žiadal zľavu z kúpnej ceny vo výške 50 000,-- Sk a následne žiadal uvedenú zľavu aj od žalovaného, ktorý však nereagoval. Súd prvého stupňa uviedol, že na základe znaleckého posudku mal preukázané, že motorové vozidlo, ktoré žalobca

od žalovaného kúpil, malo niekoľko vážnych väd – vady riadenia, ako aj karosérie. Napriek uvedenému nemohol žalobcovi priznať uplatnenú zľavu z kúpnej ceny z titulu zodpovednosti žalovaného za vady predanej veci, pretože žalobca ako kupujúci nevytkol vady žalovanému ako predávajúcemu v lehote 6 mesiacov od prevzatia veci. Vec – osobné motorové vozidlo zn. P. prevzal kupujúci u predávajúceho dňa 31.12.2003, preto vady veci mohol vytknúť najneskôr do dňa 30.6.2004. V uvedenej lehote žalobca zaslal žalovanému dňa 10.5.2004 list označený ako reklamácia osobného motorového vozidla P., z obsahu listu nebola zrejماً žiadna dostatočne konkrétna a určitá vada vozidla tak, aby nemohla byť zameniteľná za inú. Vytknuté ťahanie vozidla do ľava a klepotanie boli už len dôsledkami väd vozidla, resp. jeho súčasti, čo vyplývalo aj zo samotného znaleckého posudku, pričom ich príčinou mohla byť vada viacerých súčiastok, resp. ich nastavenia, prípadne montáže. Okrem uvedeného žalobca listom iba navrhol ohliadku vozidla a doriešenie reklamácie pri osobnom stretnutí. Tým, že žalobca u žalovaného riadne a včas svoje právo zo zodpovednosti za vady veci neuplatnil, nesplnil podmienku na to, aby mohol uplatniť svoje právo na súde. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobcu rozsudkom z 20. júna 2008, sp. zn. 6 Co 54/2008, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi 50 000,-- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a ďalej ho zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 29 321,-- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného ďalej zaviazal zaplatiť náhradu trov konania štátu 3 137,-- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Topoľčany. Mal za to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil obsah listu žalobcu zo dňa 10.5.2004, ako nespĺňajúci náležitosti uplatnenia väd podľa § 599 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pretože nešpecifikoval konkrétne vady motorového vozidla. Poukázal na to, že vytknutie vady je jednostranný prejav vôle nadobúdateľa, adresovaným voči predávajúcemu, ktorý spočíva v dostatočne určitom označení vady, resp. v dostatočne určitom popísaní toho, ako sa táto vada navonok prejavuje. V danom prípade bolo dostatočné, ak kupujúci (žalobca) ktorý reklamuje vady, popísal tieto vady znakmi, ktorými sa prejavujú. Nebolo potrebné presne špecifikovať konkrétnu vadu, aj s označením technickej závady. Žalobca týmto spôsobom vady vozidla vytkol, popísal, ako sa prejavujú a zaslal spolu s ich uplatnením aj zákazkový list a výdajku, z ktorých vyplývalo, aký spôsob opravy bolo potrebné vykonať. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca vytkol vady vozidla správnym spôsobom, právne relevantným, preto sa následne zaoberal dodržaním zákonnej lehoty na uplatnenie väd. Poukázal na to, že žalobca uplatnil prvýkrát vady vozidla

listom zo dňa 10.5.2004, ktorý zaslal žalovanému. Na uvedený list reagovala listom zo dňa 8.6.2004 označeným ako reklamácia JUDr. K. M., advokátka so sídlom P.. Z listu jednoznačne vyplynulo, že menovaná reaguje na list žalobcu zo dňa 10.5.2004 v mene J. H.. V predmetnom liste ako odpoveď na list žalobcu o uplatnenie vád sa nenamietalo, že by J. H. nebol vlastníkom predmetného vozidla naopak, celý obsah listu bol koncipovaný v mene J. H., ako vlastníka vozidla, ktorý neuznával nárok žalobcu z dôvodu, že si dal vozidlo sám opraviť. JUDr. K. M., ktorá žalobcovi odpísala v mene J. H., bola i právnu zástupkyňou žalovaného. Tým, že na list žalobcu odpovedala v mene J. H. ako vlastníka vozidla uviedla žalobcu do omylu. Navyiac, pochybnosti žalobcu o tom, kto je vlastníkom vozidla, boli pochopiteľné i s ohľadom na označenie účastníka v kúpnej zmluve i v splnomocnení, ktoré bolo pri prepise vozidla predložené na Dopravný inšpektorát T.. Uvedené skutočnosti a doklady mohli vyvolať u žalobcu presvedčenie, že vlastníkom vozidla je J. H.. Z tohto dôvodu pôvodne z opatrnosti žalobca žaloval tak P. M., ako aj J. H. a až v priebehu konania výsluchom oboch účastníkov bolo zistené, že vlastníkom vozidla je žalovaný (P. M.). Vzhľadom na uvedené skutočnosti, bolo podľa odvolacieho súdu potrebné zobrať do úvahy, že žalobca mal 6-mesačnú lehotu na uplatnenie vád vozidla, ktorá mu uplynula dňa 30.6.2004. Žalobca uplatnil vady vozidla u žalovaného listom zo dňa 10.5.2004 a u J. H. listom zo dňa 15.6.2004, kde presne uviedol vytknuté vady a to ťahanie vozidla do ľavej strany a klepot strojovej časti vozidla, prehliadkou zistené vady riadenia, spojky, ramien riadenia a pod., ďalej, že nešlo len o poškodenie dvier, ale o ťažšie havarovanie, o čom svedčilo neodborné tmelovanie a popraskaný lak a taktiež poškodené a nefunkčné airbagy. Zároveň si žalobca uplatnil aj zodpovednosť za vady formou zľavy z kúpnej ceny vo výške 50 000,-- Sk. Keďže samotný žalovaný, J. H. a ich právna zástupkyňa JUDr. K. M. spôsobili neprehľadnosť právnych vzťahov pre žalobcu, nebolo možné podľa odvolacieho súdu, spravodlivo požadovať od žalobcu, aby mu bolo zrejmé, u koho má zodpovednosť za vady uplatniť. Už pri uzatvorení kúpnej zmluvy, ale najmä pri realizácii uplatnenia vád bol žalobca ich konaním uvedený do omylu, ktorý mu nemohol byť zrejmý a ktorý je vzhľadom na okolnosti ospravedliteľný. Z toho dôvodu uplatnenie vád a zodpovednosti za vady zľavou z kúpnej ceny u J. H. je potrebné považovať za právne relevantný úkon uplatnenia vád. V konečnom dôsledku žalobca 6-mesačnú zákonnú lehotu na uplatnenie zodpovednosti za vady dodržal, keď s ohľadom na okolnosti veci právne relevantné uplatnenie zodpovednosti za vady u J. H. uskutočnil listom zo dňa 15.6.2004. Pokiaľ ide o preukázanie vád, bolo potrebné vychádzať z kúpnej zmluvy, v ktorej sa uvádzalo iba to, že kupujúci bol oboznámený s technickým stavom vozidla. Žiadne vady písomne v kúpnej zmluve neboli uvedené. Žalobca riadne

uplatnil vady vozidla, presne ich označil tak v uplatnení väd, ako aj v uplatnení zodpovednosti za vady a v návrhu na začatie konania. Znalec Ing. Č. v znaleckom posudku potvrdil existenciu vytknutých väd a zároveň stanovil trhovú hodnotu predmetného vozidla v čase jeho predaja dňa 30.12.2003, vrátane DPH sumou 146 775,-- Sk. Ďalej uviedol, že všetky vytknuté vady žalobcom súvisia s poškodením vozidla a vznikli pred predajom vozidla žalobcovi. Z uvedených skutočností mal odvolací súd za to, že žalobca dôvodne a správne vytkol vady vozidla žalovanému, preto mu vznikol nárok na zľavu z kúpnej ceny. Keďže žalovaný predal vozidlo žalobcovi za sumu 242.000 Sk, t.j. o sumu o 95 225,-- Sk vyššiu ako všeobecnú cenu určenú znaleckým posudkom, žalobcom požadovaná zľava v dôsledku uplatnených väd vozidla vo výške 50 000,-- Sk je opodstatnená a primeraná. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý ho žiadal zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Namietal, že konanie je postihnuté viacerými vadami, ktoré v konečnom dôsledku spôsobili nesprávne právne posúdenie veci. Mal za to, že odvolací súd zaujal nesprávny právny názor pri hodnotení právneho úkonu spĺňajúceho náležitosti riadneho uplatnenia väd a plynutia zákonných lehôt na uplatnenie väd ako pri aplikácii § 49a Občianskeho zákonníka. Nebolo preukázané uvedenie žalobcu do omylu, od začiatku žalobca vedel, kto je predávajúcim, odvolací súd však v rozpore so skutočnosťou zaujal právny záver, že bol do omylu uvedený. Namietal, že z obsahu listu zo dňa 8.6.2004, ktorý bol odpoveďou na reklamáciu nevyplývalo, že J. H. bol vlastníkom vozidla. Žalovaný zotrval na tom, že uplatnenie väd zo dňa 10.5.2004 nebolo právne relevantné a uplatnenie väd zo dňa 15.6.2004 bolo v súlade so zákonom, ale po uplynutí zákonnej 6-mesačnej lehoty.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny a spravodlivý. Navrhol dovolanie zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním je možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je oprávnený rozhodnutie odvolacieho súdu preskúmať len v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý, pričom je viazaný uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane toho, ako ho dovolateľ obsahovo vymedzil (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p. Ak nejde o vady uvedené v § 237 O.s.p., neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, iba že by tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolací súd je podľa zákona (§ 242 ods. 1 O.s.p.) viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi a obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p., a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale aj podľa ich obsahu.

Vzhľadom na vyššie uvedenú zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad

rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). Výskyt hore uvedených vád v konaní nezistil a dovolateľ ich ani nenamietal.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak na ňu dovolanie nepoukazuje, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej základom je porušenie iných procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Procesné vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. nevyšli v dovolacom konaní najavo.

Z obsahu dovolania žalovaného vyplýva, že ako dovolací dôvod uplatňuje ustanovenie § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

Nesprávnym právnym posúdením veci je v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

V predmetnej veci dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu, že nesprávne posúdil uplatnenie zľavy z kúpnej ceny pri kúpe motorového vozidla za vady veci a to z hľadiska nedostatku určitosti a formy takéhoto právneho úkonu ako aj nedodržanie lehoty na uplatnenie zľavy.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 596 Občianskeho zákonníka, ak vec má vady, o ktorých predávajúci vie, je povinný kupujúceho pri dojednávani kúpnej zmluvy na ne upozorniť.

Podľa § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej

ceny, zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady; ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitel'nou, má tiež právo od zmluvy odstúpiť.

Podľa § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení do 1. apríla 2004 vo vzťahu k § 879f Občianskeho zákonníka) vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu. Práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do 6 mesiacov od prevzatia veci.

Ustanovenie § 596 Občianskeho zákonníka ukladá predávajúcemu povinnosť upozorniť kupujúceho na určité konkrétne vady (na vady faktické i na vady právne) predmetu kúpy a to skryté i zjavné. Faktickou vadou sa rozumie neexistencia takých vlastností alebo prejavov veci, ktoré sa u veci určitého druhu a veku všeobecne predpokladajú. Pri predaji použitej veci je potrebné rozlišovať, či ide skutočne o vadu veci, alebo len o prejav bežného opotrebenia. Upozornenie na vady veci sa musí týkať určitej vady, všeobecným upozornením, že vec je vadná, povinnosť splnená nie je. Ak splní predávajúci túto povinnosť za vady, na ktoré upozornil, nezodpovedá. Za ostatné vady, na ktoré kupujúceho neupozornil, predávajúci zodpovedá bez ohľadu na to, či o nich vedel, mohol vedieť alebo nie. Upozornenie na vady je predávajúci povinný urobiť v dobe dojednávania zmluvy, t.j. do jej uzavretia. Pre upozornenie nie je predpísaná forma, preto ani v prípade písomnej kúpnej zmluvy, nemusí byť upozornenie na vady veci obsiahnuté priamo v zmluve. Z hľadiska § 596, § 597 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce, či a aké informácie o vadách predávanej veci poskytol predávajúci kupujúcemu pri dojednaní kúpnej zmluvy. Okolnosť, či predávajúci o vade, na ktorú kupujúceho upozornil vedel, alebo sa domnieval, že vec je bez väd, nemá pri riešení zodpovednosti za vady význam, táto zodpovednosť má povahu objektívnej zodpovednosti. Zodpovednosť predávajúceho sa vzťahuje na vady, ktoré existovali v dobe uzavretia kúpnej zmluvy i keď vyšli najavo až dodatočne.

Zodpovednosť za vady uplatňuje kupujúci u predávajúceho jednostranným právnym úkonom, účinky tohto právneho úkonu nastávajú okamihom, kedy predávajúcemu prišiel prejav vôle kupujúceho. Ak kupujúci nenotifikuje vady veci včas, jeho práva z väd veci zanikajú. Ide o prekluzívnu lehotu.

Dovolací súd nepovažuje za správne a z vykonaného dokazovania to ani nevyplýva, ako vyhodnotil odvolací súd otázku dodržania zákonnej prekluzívnej lehoty na uplatnenie väd

v zmysle § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva z kúpnej zmluvy, ako predávajúci je uvedený v zmluve žalovaný – P. M., ktorému zaslal žalobca dňa 10. mája 2004 list, nazvaný reklamácia, v ktorom popísal vady vozidla a následne vyzval žalovaného na osobné stretnutie na dojednanie ďalšieho postupu. Z uvedeného listu, nazvaného ako reklamácia však nemožno vyvodit' (jeho obsah tomu nijako nenaznačuje), že si žalobca uplatnil i zľavu z ceny vozidla, tak ako to vyplýva z obsahu zákonnej úpravy. Kupujúci sa v prípade vytknutia vád musí sám rozhodnúť, či od zmluvy odstúpi alebo bude požadovať primeranú cenu z dojednanej ceny. Svoje rozhodnutie v tomto smere musí oznámiť predávajúcemu spolu s uplatnením práva zo zodpovednosti za vady. Na túto reklamáciu žalobcu reagoval J. H., podľa obsahu kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 30.12.2003 (č.l. 7 spisu) majiteľ vozidla, ktorý splnomocnil predávajúceho P. M. - žalovaného. V písomnom oznámení J. H. zo dňa 20.10.2004 (č.l. 15 spisu), pôvodne žalovaného 1/, proti ktorému zobrať žalobca svoj návrh späť, však je uvedené, že J. H. dal žalovanému splnomocnenie len na prepis vozidla, ktoré mu predtým už predal, ako uviedol „za smiešnu cenu“. Rovnaké skutočnosti uvádzal J. H. i v ďalšom písomnom podaní zo dňa 1.10.2006 (č.l. 33) adresovanom prvostupňovému súdu, kde opätovne poukázal na to, že vozidlo už predal pred dňom 30.12.2003, kedy bolo predané zo strany žalovaného žalobcovi a to P. K. z P.. Z uvedeného vyplýva záver, že žalobca si neuplatnil voči žalovanému zľavu z kúpnej ceny včas, nakoľko v jeho reklamácii, zaslanej dňa 10.5.2004 takýto návrh uvedený nie je, a pokiaľ si uplatnil zľavu z kúpnej ceny voči J. H., ktorý však pre späťvzatie návrhu a zastavenie konania voči nemu, už nie je účastníkom konania, síce včas (dňa 15.6.2004), nie je možné zaujať vzhľadom na dokazovanie úplný záver o tom, či bol J. H. dňa 30.12.2003, t.j. pri uzavretí kúpnej zmluvy, majiteľom predmetného vozidla, čo však vzhľadom na tú skutočnosť, že už nie je v procesnom postavení účastníka konania, nemá vplyv na nesprávnosť záveru odvolacieho súdu, že návrh žalobcu je voči žalovanému (P. M.) dôvodný. Dovolací súd síce so záverom odvolacieho súdu o určitej neprehľadnosti vzťahov účastníkov môže súhlasiť, avšak jeho právny záver o ospravedliteľnom omyle v predmetnej veci nie je správny a nemožno z neho vyvodit', že žalobca včas a kvalifikovane uplatnil u žalovaného zľavu za vady veci, keď za kvalifikované uplatnenie možno považovať uplatnenie zľavy zaslané listom J. H., dňa 15.6.2004, voči ktorému však zobrať žalobca svoj návrh späť.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolaním vytýkané nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je dôvodné a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil podľa ustanovenia

§ 243b ods. 2, 4 O.s.p. a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Právny názor vyslovený v tomto rozsudku je záväzný (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Adriána Borovská